

3. Zarzut trzeci dotyczy nieuwzględnienia doświadczenia tłumaczeniowego nabytego w ramach wymiany międzyinstytucjonalnej między Trybunałem Sprawiedliwości a Parlamentem. Chociaż skarżący był wówczas formalnie tłumaczem w Parlamencie Europejskim, wiedza zdobyta przez niego w ramach wymiany w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie mogła nie zostać w żaden sposób uwzględniona, ponieważ doświadczenie to było pod każdym względem istotne, niezależnie od tego, że zostało nabyte w ramach wymiany. Uznając to doświadczenie za nieistotne, komisja konkursowa dopuściła się oczywistego naruszenia prawa.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieuwzględnienia pełnego doświadczenia prawnego w pracy nabytego w Republice Chorwacji. Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, nie uznając za istotne doświadczenia w wymiarze około 45 dni pracy w kancelarii adwokackiej w Republice Chorwacji. Skarżącemu uznano jedynie okres jednego miesiąca pracy w tej kancelarii po wpisaniu go rejestru aplikantów adwokackich. Na poparcie swojego argumentu, zgodnie z którym również sporny okres powinien być zostać uwzględniony, skarżący podnosi, że późniejszy wpis do rejestru wynikał z faktu, że skarżący posiada dyplom zagraniczny, który został zbadany na posiedzeniu chorwackiej izby adwokackiej prawie miesiąc po złożeniu przez skarżącego wniosku o wpis do rejestru prowadzonego przez ten organ. Tymczasem do chwili wpisu w rejestrze skarżący wykonywał ściśle prawnicze zadania i obowiązki, jak wynika z przedstawionych dokumentów, którymi wykazuje, że od samego początku stosunku pracy zamiarem pracodawcy było, by skarżący pracował w charakterze aplikanta adwokackiego. Ponadto w ogłoszeniu o konkursie nigdzie nie jest wskazane, że warunkiem uznania odpowiedniego doświadczenia jest to, by kandydat był wpisany do rejestru aplikantów adwokackich, lecz jedynie, by był zatrudniony w kancelarii adwokackiej. W ten sposób komisja konkursowa odeszła od treści ogłoszenia o konkursie, którym jest ściśle związana.
5. Zarzut piąty dotyczy braku uzasadnienia decyzji z dnia 15 maja 2023 r. odrzucającej zgłoszenie skarżącego do rozpatrywanego konkursu, który polega na tym, że decyzja ta nie zawiera jasnych kryteriów, na których opierała się decyzja komisji konkursowej, oraz że przedstawione powody są ze sobą sprzeczne i nie pozwalają na wyciągnięcie wniosku co do tego, którego dokładnie kryterium nie spełnił skarżący. W ten sposób komisja konkursowa naruszyła również zasadę równego traktowania, ponieważ wszyscy pozostali kandydaci wiedzieli od początku, czy spełniają warunki konkursu, podczas gdy skarżący z powodu braku uzasadnienia nadal nie wie, czy spełnia warunki konkursu i na podstawie jakich kryteriów komisja konkursowa to ustala.

**Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2023 r. – Eckes-Granini Group et International Beer
Breweries/EUIPO – Capri Sun (PRISUN)**

(Sprawa T-395/23)

(2023/C 304/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Niemcy), International Beer Breweries Ltd (Aszkelon, Izrael)
(przedstawiciel: adwokat J. Wachsmuth)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Capri Sun AG (Zug, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego PRISUN – zgłoszenie nr 18 228 012

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 kwietnia 2023 r. w sprawie R 1057/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu Capri Sun AG;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2023 r. – Ausnit, Olariu și Asociații/Komisja**(Sprawa T-397/23)**

(2023/C 304/38)

*Język postępowania: rumuński***Strony**

Strona skarżąca: Ausnit, Olariu și Asociații SRL (Lugoj, Rumunia) (przedstawiciel: F. Irimia, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 maja 2023 r., C (2023) 3232 final.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zaskarżona decyzja jest pozbawiona podstawy prawnej, gdyż oparta jest na błędnej wykładni i zastosowaniu art. II.19.1 lit. f) umowy o udzieleniu dotacji w związku z art. 30 rozporządzenia nr 966/2012 mającym zastosowanie do umowy w rozumieniu art. 279 ust. 3 rozporządzenia 2018/1046.
2. Zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem zasady proporcjonalności przewidzianej w art. 135 rozporządzenia nr 966/2012 przy stosowaniu art. II.27.6 umowy o udzieleniu dotacji z naruszeniem art. II.25.4 tej umowy oraz z naruszeniem art. 5 TFUE i postanowień protokołu nr 2 załączonego do niego.
3. Zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Postanowienie Sądu z dnia 12 lipca 2023 r. – LG i in./Komisja**(Sprawa T-730/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 304/39)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 30.1.2023.
